

[Kampmann.]

Vi er ikke utilbøjelige til at se på, om der er muligheder for at foretage en yderligere forenkling under det udvalgsarbejde, som forestår, men det er en afgjort og fast betingelse, at disse ændringer ikke giver grundlag for, at man alene foretager ændringer af skattemanipulatoriske grunde. Vi ønsker en virkelig reel ligestilling ægtefællerne imellem.

Aksel Pedersen (V):

På vor ordførers, hr. Jacob Sørensens, vegne har jeg lovet at kommentere lovforslaget. Forslaget er i realiteten identisk med lovforslag nr. 101 fra sidste folketingsår. Teksten er godt nok væsentlig ændret og måske mere overskuelig og forståelig.

Lovforslagets sigte er at give ægtefæller lige ret til at betale hver sin del af skatten af formueindkomst set i forhold til, hvor stor en del af fællesformuen den enkelte ægtefælle har rådighed over, mens beregningen af skatten stadig skal foretages, som om hele formueindkomsten beskattes hos den af ægtefællerne, der i forvejen har den største erhvervsindkomst.

Det vil sige, at for et ægtepar, hvor manden har størst indkomst, bliver ægteparrets samlede beskatning i forhold til gældende regler ganske uændret. Kun for ægtepar, hvor det er hustruen, der har den største erhvervsindkomst, kan der ske ændringer, såvel positive som negative, alt efter om formueindtægten er positiv eller negativ.

Forslaget giver naturligvis en vis ligestilling ægtefæller imellem, men det giver ikke nogen ligestilling mellem ægtefæller og andre skatteydere.

Det er venstres opfattelse, at ulemperne er ret store. Det større besvær med skatteligningen og dermed forøgelsen af administrationsudgifterne samt den uro og det besvær, det vil skabe i mange ægteskaber med hensyn til at få placeret formueandelene mellem parterne, står nok ikke i rimeligt forhold til de fordele, forslaget indeholder.

Vi vil derfor på forhånd være noget skeptiske i venstre over for lovforslaget, men er da naturligvis villige til at se på det i udvalget.

Dohrmann (FP):

Da folketinget i sidste samling behandlede forslaget, redegjorde fremskridtspartiet nøje for sin principielle stilling til ligestilling. Vi har stadig den opfattelse, at ægtefæller skal beskat-

tes hver for sig både med hensyn til formue og arbejdsindtægt. Som vi allerede gav udtryk for sidste år, mener vi ikke, at ministerens forslag er velegnet. Vi er af den opfattelse, at forslaget på mange områder vil tjene til en endnu større forvirring, end vi allerede har med de nuværende regler. Ægtefæller vil også efter det nuværende forslag få en urimelig stilling set i forhold til de mennesker, der har valgt at leve uden ægteskab.

Jeg skal medgive ministeren, at han i den tid, der er gået, har fået luget nogle af de værste ukrudtblomster væk, men som hovedregel må man betragte også det reviderede forslag som et ubrugeligt instrument, hvis man virkelig ønsker at løse ægtefællebeskatningen på en for begge parter rimelig og retfærdig måde.

Fremskridtspartiet vil deltage i udvalgsarbejdet med stor interesse, og vi kan allerede på nuværende tidspunkt oplyse ministeren om, at vi vil stille de nødvendige ændringsforslag, således at lovens indhold kommer til at svare til lovforslagets titel, nemlig en skattemæssig ligestilling for ægtefæller. Problemerne har været diskuteret tidligere mange gange. Nu må der findes en løsning på disse problemer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den socialdemokratiske ordfører forsøgte sig som historiker med hensyn til den gifte kvindes juridiske stilling over for skattevæsenet. Hvis jeg ikke husker meget galt, var hun juridisk anerkendt før 1912. Derefter blev det afskaffet. Den radikale regering tog det op under første verdenskrig. Så fik vi en venstrefinansminister, og i 1922 blev den nuværende retstilstand fastslået. § 4 siger jo ganske klart, at det er manden, der betaler skat af sin egen og den med ham samlevende kones indkomst, og så følger der nogle undtagelser. Jeg skal kun lykønske socialdemokratiet til, at de forsøger at gennemføre ligestilling.

Når jeg så kommer til den udformning af forslaget, som vi har her, må jeg sige, at jeg ville ønske, at socialdemokraterne havde lidt mere held i deres bestræbelser.

Det er ministerens andet forsøg, og der er fra regeringens side stillet ministeren det umulige påbud, at retfærdigheden over for den gifte kvinde i Danmark ikke må koste penge. Jeg indrømmer, at ministeren har opnået en ligestilling mellem ægtefællerne, men prisen har været urimeligt høj, netop fordi den ikke må koste i mistet skatteprovenu. Ministeren siger